

Jirka Mazur: Permanentní dovolená & podnikání

Přátelé, zdravím vás ze své permanentní dovolené. Tentokrát odněkud z jihu Chorvatska, jsem na procházce v lese, mám trochu červenou barvu, protože jsem se trochu zapotil, když jsem šel do kopečka, kde jsou nádherné výhledy a napadá mě **pár slov na téma Dovolená**.

Protože je čas dovolených, je léto a já věřím, že si ji užíváte na nejrůznějších místech. Vzpomněl jsem si na ten okamžik, kdy jsem před mnoha lety opustil vysokou školu a přijali mě do mého prvního zaměstnání. Přesvědčení tenkrát bylo takové, že musíme studovat, musíme mít práci, abychom vydělávali peníze, musíme mít zaměstnání, a pokud možno co nejlepší, abychom mohli prožít jakž takž pohodlný život.

Šokem bylo, když mi přidělili 14 dní dovolené v roce. Panenko skákává, to bylo hrozný.

Rozumějte, po krásném studentském životě, který jsme si užívali plnými doušky, cestovali jsme, dělali jsme nejrůznější alotrie a užívali jsme si krásného času, jsem byl najednou v pozici – 14 dní dovolené v roce. Ano, dejme tomu po roce, dvou mi přidělili další týden.

A dneska je to „fantastické“, protože **můžete mít až 4 týdny dovolené v roce**. 4 týdny v roce vám dovolí někdo, že si můžete vzít odpočinek z práce, z rachoty a můžete se připravit opět na výkon svého povolání, své práce. To je fantastický výdobytek dnešní doby.

Slovo dovolená mám raději v angličtině – **holiday – svatý den**. Jasně, celý život je dar, každý den je svátek, včerejší den už neexistuje, zítřejší také neexistuje. Existuje pouze dnešní den – tady a teď. Ten den chci prožít jako svátek. Představa, že čas, který je tak vzácný, který mi byl přidělen, bych prodával za peníze, jenom tak, že bych to nejvzácnější, co mám – MŮJ ČAS – věnoval někomu jenom proto, abych přežil, abych měl na chleba, abych si možná vzal „těch pár týdnů dovolené“ v roce, tak ta představa mě vůbec netěší.

Samozřejmě, že jsem to měl v hlavě nastaveno jinak. To jsou ta **přesvědčení** o tom, jak mají věci být. Říkali nám: „studuj, aby z tebe něco bylo, neodmlouvej, soustřeď se na přípravu na své povolání, soustřeď se na to, že prožiješ život prací pro někoho.“

Tak to má nalajnováno většina lidí a v zásadě proti tomu neprotestují. Jen si někdy říkají: „kdyby tak bylo více času, svobody a peněz“. Můžete vzít slovo dovolená opačně – co tak vzít si permanentní dovolenou – svátek, mít každý den svůj sváteční den a využít ho podle svých nejlepších představ. Podle toho, jak to cítím já uvnitř. Chci svůj čas věnovat těm činnostem, lidem, věcem, o kterých já si rozhoduji a ve kterých vidím smysl.

Jasně, můžete si říct ano, ale já přeci potřebuji peníze na to, abych si mohl užívat takovou dovolenou, takového života. Jasně, můžeme peníze vydělávat tím, že prodáváme svou čas, energii a potenciál a někdo nám za to hodí nějaký drobák a přidělí nám svobodu na přiděl, **anebo můžeme vzít povinnost do svých rukou, pochopit jistá tajemství a skryté síly**, které fungují pouze v jistém světě, o kterém vám často vyprávím a můžete mít dovolené, kolik chcete.

Když jsem začal podnikat před pár lety, v roce 1990, to už je tedy hodně dlouho, tak jsem po dvou nebo třech měsících podnikání jel na svou **první dovolenou**. Bez bázně a hany jsem vzal svou rodinu, škodovku 130 a vyrazili jsme do tehdejší Jugoslávie, do Chorvatska k moři. Já jsem pověřil své dělníky, měl jsem jich tehdy asi 6 nebo 7, prací, co mají udělat v práci. Natírali jsme výškové konstrukce. Rozdal jsem jim úkoly a měl jsem představu, že se vrátím a znovu se k nim připojím a budu s nimi dále makat na mém malém živnostenském, ale svobodném podnikání?

Uběhly 3 týdny, vrátil jsem se ze své první dovolené a chtěl jsem se přidat ke svému kolektivu dělníků a víte co mi řekli? Jdi pryč, nepřekážeš, my jsme si zvykli pracovat bez tebe, jdi dělat raději něco užitečného. Víte co, **moji dělníci mě propustili z práce.**

Přidělili mi dovolenou, přidělili mi další čas. Já jsem ten čas tenkrát využil pro to, abych si odpočinul, protože dovolená byla náročná, ale taky abych promyslel další postup v mém podnikání. Přišel jsem na to, že budu duplikovat to, co už umím. Uměl jsem sehnat zakázky, takže jsem si připravil takový muster – návod, jak seženu další zakázky a vyrazil jsem do terénu. Do konce roku jsem měl zakázek tolik, že moji dělníci nestíhali, i když jsem jich měl již dvojnásobek, ale to už je jiná kapitola.

Rozumějte tomu, co se stalo. **Mí dělníci mi po mé dovolené přidělili další dovolenou.** Darovali mi můj čas. Řekli mi: „nepřekážeš nám tady“. Já jsem ten čas vzal a využil jsem jej pro to, abych vygeneroval další podnikání, další dovolenou.

V dalším roce jsem jel na dovolenou na lyže, k moři, byl jsem s dětmi na horách a těch dovolených bylo řádově 3-5. Uvědomil jsem si, že nemůžu jít zpátky do procesu, kde mi dovolenou někdo přiděluje, protože bych ji měl:

- a) málo,
- b) nemohl bych si dovolit takové krásné dovolené.

Protože bych na to neměl peníze ani jako kvalifikovaný technik – inženýr, neměl jsem takové příjmy, abych mohl tak cestovat a mohl jsem si dělat věci pode sebe. Sám jsem si přiděloval dovolené. Ano, podnikatelé to tak mají, říkají: „přidělím si dovolenou, kdy chci“. Pořád tam mají to slovo dovolená – „po té dovolené se vrátím do rachoty, do svého byznysu, protože se tam beze mě neobejdou, musím to řídit, musím ten byznys budovat“.

Po letech jsem si vzal něco jako roční dovolenou. Ukázal jsem sám sobě, že se beze mě v podniku, v mém podnikání obejdou celý rok. Musím říct, že to byla velmi dlouhá dovolená a že si nejsem jistý, zda bych to chtěl opakovat každý rok. Už jsem se docela těšil na to, až znovu začnu něco dělat. Ale mé místo manažera firmy bylo již obsazeno.

Poznal jsem, že už nechci být ředitelem firmy, že nechci kariéru, že se nechci zabývat tím, čím se zabývat nemusím. V zásadě jsem **dostal čas a prostor pro to, vymýšlet další byznys a vymýšlet další podnikání.** Což mělo za následek mého podnikání, růst mých firem, růst obratu, jinými slovy – čím více jsem si naděloval dovolené, čím více jsem se naučil zacházet se svým časem produktivně, tím více mé podnikání rostlo. Ano, i v podnikání občas musíme zabrat, ale můžeme to pojmout opačně.

Já vám navrhuji tento postup. Vezměte si permanentní dovolenou, dejte výpověď svému zaměstnavateli, přidělte mu dovolenou, tam ať se dovoluje v tom svém podniku, tam ať si nařizuje ty věci, které nechcete poslouchat, někomu jinému. Vezměte si zpátky svůj čas, svou svobodu a jděte na cestu celoživotní dovolené. Takový holiday, každý den svátek. Jasně, potřebujete ale peníze...

Jak souvisí dovolená a podnikání s penězi?

Je jasné, že mít hodně peněz a mít něco jako permanentní dovolenou, tak zjistíte časem, že to je celkem nuda. Čas je třeba rozumně vyplnit, budete hledat cestičky a budete stejně chtít něco dělat. To, co děláte pro lidi zdarma, což můžete, protože máte hodně času a peněz, je povznášející a fajn, ale zjistíte, že věci, které děláte zdarma, nebo jen tak, tak nejsou přijímány příliš jako hodnota, tzn. přestane vás to bavit.

Zjistíte, že to není to pravé ořechové. V okamžiku, kdy **předáváte poselství, hodnotu, děláte užitečné věci, tak zkrátka a jednoduše, to musíte vyměnit za energii, kterou nazýváme peníze.** Peníze, které

vyjadřují hodnotu toho, co děláte. Lidé, když si za peníze zaplatí to, co pro ně děláte, tak si toho více váží. Mají potom lepší výsledky, všechno dává větší smysl.

Můžete na dovolené, nebo z dovolené podnikat. Podnikatel nemá pracovní dobu 8 hodin, nemá víkendy v tom směru, že vypne a vůbec nemyslí na své podnikání, peníze, ani procesy. Naopak podnikatel na ty procesy myslí téměř neustále, protože má rád to, co dělá. Miluje to, co dělá. Cítí v tom význam, oheň, poselství. Dělá mu to dobře, když může podnikat, když vidí výsledky ze své práce, ale svého myšlení.

Těžko lze identifikovat, kdy se podnikatel fláká a kdy pracuje. Jasně, někteří podnikatelé předstírají práci tím, že suplují práci svých zaměstnanců a v tom případě odevzdávají svou energii, čas a vyměňují je za peníze. Tak si jaksi omylem stvořili pracovní místo pro sebe. Nebo to dělají prostě pro to, aby si mentálně odpočinuli, protože podnikání a procesy myšlení jsou poměrně náročné.

Ať je to tak, nebo tak, tak **podnikání vymýšlíte ve stavu, kdy máte čas a schopnost vymýšlet peníze.**

Bohatství, peníze, prosperita se vytvářejí procesem myšlení. Proč se z myšlení můžete oklikovat k procesu, kterému říkáte práce, stejně tak jako v procesu, kterému říkáte dovolená. Své podnikatelské projekty, byznysy a vše, co vymýšlíte pro lidi a co můžete následně monetizovat v procesu podnikání, můžete realizovat a vymýšlet klidně na dovolené, nic vám v tom nebrání. Je to zkrátka skvělý proces.

Podnikatelé se naučili řídit svá impéria, své firmy, byznysy odkudkoliv ze světa. To je dnešní fantastická doba internetu a internetové komunikace. Podnikatelé přišli na to, že mnohé z jejich projektů a byznysů vznikají právě tehdy, když si užívají svých dovolených, cestují po světě, kdy poznávají nejruznější lidi podobného ražení, postavení.

Protože podobní lidé se k sobě přitahují a tím vznikají další a další podnikatelské příležitosti. Já sám mám desítky podobných příběhů, kdy jsem potkal skvělé lidi právě na cestách, na dovolených. Kdybych seděl někde v zaprděné kanceláři, tak si nejsem úplně jistý, zdali bych ty své byznysy vůbec vymyslel.

Přátelé, každý den je svátek. Každý den je holiday. Každý den je dovolená. Jde o to, jak ten čas využijete. Ne jak jej nazvete. Tolik zamýšlení ohledně dovolených.

Díky, že jsem to s vámi mohl sdílet.

Jirka Mazur

PS: Žijte svůj život jako příběh, který chcete jednou vyprávět a vezměte si celoživotní permanentní dovolenou. A nezapomeňte z té dovolené občas udělat něco pro lidi, abyste rozpohybovali energii peněz!